

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revt 327/2015-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirjane Magud predsjednice vijeća, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Damira Kontreca člana vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Glumina banka d.d. u stečaju, Zagreb, Trpinjska 9, kojeg zastupa punomoćnica Jaka Ćurić, odvjetnica u Zagrebu, Pavla Hatza 23/11, protiv tuženika Tehnomehanika d.d. u stečaju, Marija Bistrica, Stubička cesta 4, kojeg zastupa punomoćnik Mirjana Topalušić, odvjetnica iz Zagreba, Donje Vrapče 60, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2147/13-7 od 13. svibnja 2015., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6568/2001 od 5. prosinca 2008., u sjednici održanoj 26. svibnja 2021.,

presudio je:

Odbija se revizija tužitelja Glumina banka d.d. u stečaju, kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja, poslovni broj P-6568/2001 od 5. prosinca 2008., suđeno je:

„I. Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu 36.597.648,56 kn trećeg isplatnog reda viših isplatnih redova.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži da se utvrdi da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu 63.066.034,64 kn trećeg isplatnog reda viših isplatnih redova

III. Nalaže se tužitelju da nadoknadi tuženiku trošak spora u iznosu od 182.040,00 kn, u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu preostalog dijela troška u iznosu 1.608.000,00 kn.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu preostalog dijela troška u iznosu 432.000,00 kn."

2. Presudom suda drugog stupnja, poslovni broj PŽ-2147/13-7 od 13. svibnja 2015., odbijena je kao neosnovan žalba tužitelja i potvrđena presuda suda prvog stupnja u pobijanim toč. II., III. i IV, njene izreke (toč. I.), odbijena je kao neosnovan žalba tuženika i potvrđena presuda suda prvog stupnja u pobijanim toč. I. i V. njene izreke (toč. II.) te je odbačena kao nedopuštena žalba tuženika protiv presude suda prvog stupnja u odnosu na pobijanje toč. III. i IV. njene izreke (toč. III.).

3. Protiv drugostupanjske presude (toč. I.) reviziju je podnio tužitelj zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže prihvatiti reviziju i ukinuti nižestupanjske presude u odnosu toč. II., III. i IV. izreke presude suda prvog stupnja i predmet u tom dijelu vratiti na ponovno suđenje istom ili drugom vijeću prvostupanjskog suda.

4. Odgovor na reviziju nije podnesen.

5. Revizija tužitelja nije osnovana.

6. Prema odredbi čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11 i 25/13 - dalje: ZPP) u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

7. Nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koju se tužitelj poziva navodeći da "(...) minimalni standard rada drugostupanjskih tijela obuhvaća njihovu propisanu obvezu da se osvrnu na sve bitne žalbene razloge te da valjano obrazlože prihvaćanje ili odbijanje svakog pojedinog žalbenog razloga, a što je u konkretnom slučaju izostalo."

7.1. Naime, kada je riječ o drugostupanjskim odlukama kojima se odlučuje u povodu pravnog lijeka, sud (prema odredbi čl. 375. st. 1. ZPP) treba (i mora) ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

7.2. Stoga, pogrešno smatra tužitelj da se sud mora izjasniti o svakom žalbenom prigovoru jer "(...) sudska interpretacija činjenica, okolnosti i događaja mora biti takva da ne ostavlja nikakve dvojbe je li sud svoju pažnju usmjerio na pitanja koja je bio obavezan razmotriti i je li isključio pitanja koja su irelevantna za ono što je u konkretnom predmetu morao razmotriti" (tako Ustavni sud Republike Hrvatske u odlukama broj: U-III-5807/2010 od 30. travnja 2013., U-III-4335/2010 od 10. rujna 2013. te U-III/3683/2015 od 13. listopada 2016.).

7.3. Po ocjeni ovoga suda u pobijanoj drugostupanjskoj presudi nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP. Suprotno tvrdnjama tužitelja, pobijana drugostupanjska presuda sadrži valjano obrazloženje (čl. 375. st. 1. ZPP), s jasnim razlozima iz kojih se može provjeriti na kojim utvrđenjima i uvjerenjima je sud temeljio svoju ocjenu o (ne)osnovanosti žalbe tužitelja protiv prvostupanjske presude.

7.4. Pritom je potrebno napomenuti kako je sud drugog stupnja u odnosu na žalbu tužitelja protiv presude suda prvog stupnja kojim je odbijen tužbeni zahtjev naveo kako u skladu s odredbom čl. 375. st. 5. ZPP "(...) prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom, kao i primjenu materijalnog prava". Kako ta presuda suda prvog stupnja sadrži detaljno obrazloženje u odnosu na svaku pojedinu osnovu i visinu tražbine tužitelja prijavljene i osporene u stečajnom postupku te raspravljene i (ne)utvrđene u predmetnoj parnici te s obzirom na to da su u primjeni čl. 375. st. 5. ZPP, ti i takvi razlozi prvostupanjske presude posredno su postali razlozi presude drugog stupnja, ovdje još treba navesti kako "(...) u drugostupanjskom postupku obrazloženje drugostupanjske odluke ne mora uvijek biti jednako prvostupanjskom, posebice kad je prvostupanjsko obrazloženje bilo vrlo iscrpno, a drugostupanjsko nadležno tijelo prihvatilo njegovu argumentaciju (presuda Europskog suda za ljudska prava od 29. siječnja 1999. u predmetu *Garda Ruiz protiv Španjolske*, par. 29.)".

7.5. Imajući u vidu navedeno te cjelokupan sadržaj revizije, prema ocjeni ovoga suda, pobijana presuda ima dostatne razloge iz kojih je vidljivo da je sud ocijenio žalbene razloge koji su od odlučnog značaja te da je označio razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti, sukladno odredbi čl. 375. st. 1. ZPP. U razlozima nižestupanjskih odluka ovaj sud ne nalazi protivnosti dokazima i ispravama o spisu, pa u reviziji istaknuti prigovori nedostacima obrazloženja (da bi drugostupanjski sud odbio njegovu žalbu bez navođenja odgovarajućih razloga o odlučnim činjenicama, odnosno relevantnim prigovorima) nisu osnovani.

8. U preostalom dijelu revizijskim prigovorima se osporavaju utvrđene činjenice, odnosno činjenični zaključci i prigovora pogrešnoj primjeni materijalnog prava u odnosu na te činjenice. Sadržajno se revizija, u bitnom, svodi na tvrdnje o pogrešnom zaključku suda da tužitelj nije platio za tuženika ili umjesto njega (po raznim osnovama) one iznose za koje je odbijen njegov zahtjev za utvrđenje tražbine osnovanom.

8.1. Osim općenite napomene da u reviziji nije dopušteno isticati prigovore činjenične naravi (čl. 385. st. 1. ZPP), u odnosu na tvrdnje da je sud utvrdio neke činjenice, primjerice, "(...) zašto smatra da SWIFT poruka MT-950 ne predstavlja dokaz plaćanja" uz obrazloženje "(...) jer je tako rekao vještak", ovdje treba navesti kako su prvostupanjskom presudom (na čije razloge upućuje drugostupanjska presuda) vrlo detaljno i jasno analizirani nalaz i mišljenje sudskog vještaka. Iz spisa je vidljivo kako je riječ o opsežnom financijsko bankarskom sporu u kojem je radi utvrđivanja odlučnih činjenica bilo potrebno razmotriti i evaluirati iznimno velik broj isprava koje se koriste u tuzemnom i međunarodnom bankarskom poslovanju. Sudovi provode dokaz vještačenjem kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno

stručno znanje kojim sud ne raspolaže (čl. 250. ZPP). Vještačenje je parnična radnja u okviru koje vještak, kao osoba koja raspolaže posebnim znanstvenim ili stručnim znanjem i iskustvom, primjenjuje znanstvena i stručna znanja, vještine, standarde i metode na činjenice koje predstavljaju predmet vještačenja. Stoga je u konkretnom slučaju primjereno pozivanje suda na navode sudskog vještaka u vezi s pojedinim ispravama i njihovom značenju u bankarskom poslovanju. Također, iz prvostupanjske presude proizlazi kako je, uz to što su nalaz i mišljenje vještaka prihvaćeni kao stručno, sud je njegov sadržaj cijenio u skladu s ispravama i drugim dokazima u spisu i u skladu s tim tumačio zbog čega pojedine utužene tražbine jesu ili nisu osnovane. Dakle, utvrđenja sudskog vještaka nisu preuzeta nekritički, već su prošla primjereni i očekivani filter kritičke sudačke ocjene dokaza.

9. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi osnovanost tražbina koje mu je tuženik osporio u stečajnom postupku rješenjem broj: St-282/99 od 12. srpnja 2001. u iznosu od 99.663.703,20 kn

9.1. Nižestupanjski sudovi su djelomično odbili tužbeni zahtjev nakon što su ocjenom izvedenih dokaza (nalaz i mišljenje vještaka Vlade Ramljaka i isprava i drugih poslovnih dokumenata u spisu) utvrdili kako nisu osnovane tražbine u ukupnom iznosu 63.066.034,64 kn a koje se temelje na: Ugovoru o neopozivom dokumentarnom akreditivu br. 21-1370 i br. 21-1369 te ugovorima o kreditu koji su nastali u skladu s čl. 2. st 2. akreditiva isplatama dospjelih anuiteta akreditiva; Ugovoru o garanciji i garancijskom kreditu i jamstvu broj 059181541-602 od 20. kolovoza 1997. u iznosu 855.297,64 kn, broj 059181541-506 od 23. travnja 1994. u iznosu 1.123.836,00 kn i broj 05918154-155 od 4. lipnja 1996. u iznosu 5.281.877,66 kn; Ugovoru o avalu mjenice od 9. prosinca 1997.; Ugovoru o garanciji broj 313/96 od 27. lipnja 1996. po kreditu sklopljenom između Croatia osiguranja i Tehobistrice d.o.o kao dužnika; Ugovora o priznanju duga, kratkoročnom kreditu uz valutnu klauzulu i jamstvu br. 96689 od 1. rujna 1996. te tražbine tužitelja s osnova jamstva tuženika za dugove Tehobistrice d.o.o. u iznosu 45.840.153,77 kn, koja se odnosi na Ugovor br. 980446, br 96689, br 313/96 i Ugovor br. 059181541-682.

9.2. Pravilna primjena materijalnog prava revizijskim navodima nije dovedena u pitanje.

10. S obzirom na to da je sud prvog stupnja vrlo razložno i detaljno iznio činjenice i razloge zbog kojih nisu osnovane predmetne tražbine tužitelja, to u odnosu na sve ostale činjenice i okolnosti konkretnog slučaja ovaj sud upućuje na obrazloženje prvostupanjske presude. Ovo stoga što je odredbom čl. 396.a st. 1. ZPP dano je ovlaštenje ovome sudu da se u slučaju kada odbija reviziju iz čl. 382. st. 1. ZPP, umjesto posebnog obrazloženja, pozove na razloge iz prvostupanjske, odnosno drugostupanjske odluke. U tom je slučaju dužan uz svoju presudu na internetskim stranicama objaviti i odluku na koju se poziva (čl. 396.a st. 2. ZPP).

10.1. Na internetskim stranicama uz ovu presudu objavit će se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-6568/2001 od 5. prosinca 2008.

11. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 393. ZPP u vezi čl. 396.a ZPP reviziju tužitelja odbiti kao neosnovanu i presuditi kao u izreci.

Zagreb, 26. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća:
Mirjana Magud

Dokument je elektronički potpisan:

MIRJANA MAGUD

Vrijeme potpisivanja:

28-06-2021

07:54:12

DN:
C=HR
O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=130D486252101538383315323138
L=ZAGREB
S=MAGUD
O=MIRJANA
CN=MIRJANA MAGUD

Broj zapisa: **eb2fb-93b1e**

Kontrolni broj: **045f1-93430-e44fe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MIRJANA MAGUD, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.